

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie ze skargi W. A.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przygotowawczym przed Prokuraturą Okręgową w Krakowie, którego częścią było incydentalne postępowanie sądowe prowadzone w Wojskowym Sądzie Okręgowym w Warszawie pod sygn. Kp 19/22, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 8 stycznia 2025 r.,

1. odrzuca skargę;

2. zarządza zwrot od Skarbu Państwa – Sądu Najwyższego na rzecz W. A. kwoty 200 (dwieście) zł uiszczonej tytułem opłaty od skargi.

Adam Redzik Tomasz Przesławski Paweł Wojciechowski

UZASADNIENIE

W. A. (dalej: „skarżąca”) pismem z 22 lipca 2022 r. wniosła skargę na przewlekłość postępowania przygotowawczego prowadzonego w prokuraturze pod sygn. akt PR 5 Ds. [...] (PR 5 Ds. [...]1), a w Wojskowym Sądzie Okręgowym w Warszawie aktualnie pod sygn. Kp 19/22.

Skarżąca wniosła o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania przygotowawczego w niniejszej sprawie,
2. zlecenie Prokuraturze Okręgowej w Krakowie przesłanie zażaleń skarżącej i jej pełnomocnika na postanowienie prokuratury z dnia 7 lutego 2022 r. o umorzeniu śledztwa do Prokuratury Regionalnej w Krakowie jako adresata tych zażaleń, w terminie 7 dni od daty rozpoznania skargi,
3. przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz Skarżącej kwoty 20 000 zł z uwzględnieniem sumy pieniężnej zapłaconej skarżącej w kwocie 2000 zł na mocy postanowienia Sądu Najwyższego sygn. akt VI KSP 2/19 z dnia 17 kwietnia 2019 r.,
4. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz Skarżącej kosztów postępowania. Jednocześnie skarżąca wniosła o uwzględnienie przy rozpoznaniu sprawy:
 1. uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2013 r. sygn. akt III SPZP 1/13,
 2. postanowienia Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 czerwca 2022 r. sygn. akt Kp 19/22.

W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 1 lutego 2018 r. skarżąca działając poprzez profesjonalnego pełnomocnika złożyła zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wraz z wnioskiem o ściganie, w wyniku czego Prokuratura Rejonowa Kraków-Krowodrza w kwietniu 2018 r. wszczęła śledztwo pod sygn. akt PR 5 Ds. [...], dołączając je następnie w maju 2018 r. do innego, wcześniej wszczętego śledztwa prowadzonego pod sygnaturą PR 5 Ds. [...]1 i prowadząc sprawy razem pod sygn. akt PR 5 Ds. [...]1.

Wskazano, że od daty zatem wszczęcia śledztwa w kwietniu 2018 r. upłynęło ponad cztery lata, w czasie których prokuratura nie przeprowadziła żadnych czynności procesowych związanych ze sprawą, nie przeprowadziła żadnych wniosków dowodowych, nie przesłuchała żadnego świadka, nie ustaliła żadnego faktu i nie ustaliła żadnej osoby, której czyny pozostają w ścisłym związku z czynami sprawcy, a przede wszystkim nie ustaliła inicjatora, wykonawców i czasu trwania nielegalnej kontroli operacyjnej, która miała miejsce od 16 marca 2016 r. i była utrzymywana nieprzerwanie przez organy wojskowe przez kilka lat.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga W. A. wniesiona w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuraturę i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725 ze zm., dalej także: „u.s.p.p.”) podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.s.p.p. strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 u.s.p.p. skarga powinna ponadto zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy (pkt 1) oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie (pkt 2).

Stosownie do art. 9 ust. 1 u.s.p.p., skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

W niniejszej sprawie skarżąca – biorąc pod uwagę określony zakres kontroli przewlekłości postępowania poddała pod analizę postępowanie prowadzone w Wojskowym Sądzie Okręgowym w Warszawie pod sygn. Kp 19/22, wskazując także, że dotyczy to postępowania przygotowawczego pod sygn. akt PR 5 Ds. [...] (PR 5 Ds. [...]1). W związku z tym skarżąca wypełniła obowiązek wynikający z art. 6 ust. 2 pkt 1 u.s.p.p.

Wskazać jednak należy, że Sąd Najwyższy nie może zastępować strony w formułowaniu okoliczności uzasadniających żądanie. W niniejszej sprawie skarżąca wskazała, że wnosi zarzuty wobec przewlekłości postępowania prowadzonego aktualnie przed Wojskowym Sądem Okręgowym w Warszawie pod sygn. Kp 19/22. Sąd ten rozpoznawał bowiem w czasie, w którym wywiedziono skargę zażalenie skarżącej na postanowienie wydane w toku postępowania przygotowawczego

prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w Krakowie pod sygn. PR 5 Ds. [...] (PR 5 Ds. [...]1).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p., o ile skarżący w uzasadnieniu skargi wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07; 19 stycznia 2022 r., I NSP 264/21; 1 marca 2022 r., I NSP 31/22).

Skarżąca musi wykazać na jakim etapie postępowania doszło do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym zostały spowodowane. Bez wskazania powyższych okoliczności sądu lub prokuratury, rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 u.s.p.p. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 16 marca 2022 r., I NSP 29/22; 20 kwietnia 2022 r., I NSP 52/22; 13 kwietnia 2022 r., I NSP 53/22; 17 kwietnia 2024 r., I NSP 73/24).

W analizowanym postępowaniu Sąd Najwyższy nie jest w stanie stwierdzić na czym polegała i czym została spowodowana, a w szczególności czy powstała na etapie postępowania przed Wojskowym Sądem Okręgowym przewlekłość postępowania w sprawie o sygn. Kp 19/22. Skarżąca bowiem skupiła się na opisie postępowania przygotowawczego, kiedy z *petium* wniosku wynika, że domaga się także stwierdzenia przewlekłości w zakresie postępowania o sygn. Kp 19/22.

Na marginesie Sąd Najwyższy zauważa, że postępowanie przygotowawcze o sygn. PR 5 Ds. [...] (PR 5 Ds. [...]1) było przedmiotem analizy Sądu Najwyższego. W postanowieniu z 19 lipca 2023 r., sygn. I NSP 28/23, sąd ten stwierdził przewlekłość postępowania przygotowawczego. Zakresem badania sądu w postępowaniu o sygn. I NSP 28/23 była ocena przewlekłości w postępowaniu przygotowawczym przed Prokuraturą Okręgową w Krakowie w sprawie o sygn. 3017-8.Ds.[...]2 (wcześniej PR 5 Ds. [...]3, PR 5 Ds. [...]1, PR 5 Ds. [...]). Od wydania postanowienia w lipcu 2023 r. w sprawie podejmowane były liczne

czynności przez organy prokuratury oraz sądy, co wynika z akt sprawy. Podejmowanie tych działań było konsekwencją licznych czynności skarżącej. Ma to wpływ na długość postępowania przygotowawczego, bowiem powoduje konieczność przeprowadzania dodatkowych czynności związanych z rozpoznawaniem wniosków będących przejawem aktywności strony.

Sąd Najwyższy wskazuje przy tym, że odrzucenie skargi nie uniemożliwia skarżącej wystąpienia z tym środkiem po raz kolejny, w taki sposób, aby nie był on obarczony brakami formalnymi i pozwalał na przejście do merytorycznej oceny.

Z uwagi na niespełnienie warunku określonego w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p., Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.p.p. skargę odrzucił.

Adam Redzik Tomasz Przesławski Paweł Wojciechowski

ł.n